

Mă numesc Andreea Țintatu. Povestea începe într-o foarte caniculară zi de vară... Îmi amintesc foarte clar, soarele strălucea iar eu pășeam, pentru prima dată, pe ușa instituției pe care am ales-o să-mi călăuzească viitorul – Facultatea de Mecanică și Tehnologie. La momentul acela, eram ușor nesigură, nu știam unde va duce drumul meu, dar aveam o speranță: acest drum mă va duce UNDEVA.

Recomandările păreau să fie promițătoare pentru toate programele de studii, m-a atras însă cu precădere TCM-ul, pe care am ales să îl și urmez. Îmi voi aminti mereu acea primă zi în care, ajungând în sala de înscriere, am întâlnit-o pe “doamna micuță care parcă mișca totul în jurul ei” și care mi-a devenit, mai târziu, un adevărat mentor. Cei care mă cunoașteți pe mine, sau care ați urmat același program de studii probabil că știți deja despre cine este vorba – da, doamna Monica Iordache. Desigur, țin să mulțumesc, pe această cale, tuturor profesorilor care m-au ghidat pe parcursul acestei lungi călătorii (deși acum mi se pare scurtă). Am însă câteva modele pe care țin să le menționez: Plăiașu Gabriela, Eduard Nițu, Alin Rizea și Aurel Costea. Le mulțumesc, încă o dată, pentru tot sprijinul pe care mi l-au acordat. Nu, nu am uitat să le amintesc titlurile academice, însă chiar dacă sunt profesori de excepție, în acest moment simt că vreau să aduc omagii persoanelor care se află în spatele imaginii de catedră.

Ceva mai recent, cu doar vreo doi ani în urmă, am încheiat acest ciclu de licență cu speranță în suflet și cu mulțumirea că acel UNDEVA s-a concretizat atunci cu locul șefului de promoție. A fost o surpriză, nu voi uita nicicând momentul în care m-am aflat în fața colegilor mei încercând să transmit, stângace, urările mele de bine și un rămas bun.

Dorindu-mi să mă dezvolt în continuare în domeniul ingineresc, aleg să urmez un program de masterat, STM-ul. De ce STM-ul? Când se vorbește despre STM toți îl etichetează “masterul în limba franceză”. Nimeni nu observă de la început oportunitățile pe care le oferă. Studenții se opresc la bariera limbii străine și majoritatea nu se ridică puțin “pe vârfuri” să poată vedea dincolo de această barieră. Cei mai mulți care îi urmează cursurile sunt cei care înțeleg că provocarea cu adevărat interesantă este chiar experiența unui studiu diferit de modelul românesc, oportunitatea stagiilor de practică în străinătate și chiar posibilitatea schimbului intercultural între studenți și profesori la orele de curs. Acestea sunt, cu prioritate, motivele pentru care am ales și eu să urmez acest program. Am acceptat provocarea și, cel mai important, m-am ales cu o dublă diplomă de master de cercetare în *Matériaux : Elaboration, Caractérisation et Traitements de Surface* « MECTS » între INP Toulouse și Universitatea din Pitești.

De departe, cea mai frumoasă experiență din studenție a fost mobilitatea ERASMUS+, pe care le-o recomand cu toată căldura tuturor “urmașilor” mei. Am scris deja, într-un articol anterior despre toate beneficiile avute în cadrul laboratorului IRDL (*Institut de Recherche Dupuy de Lôme*) din Brest. Pe scurt, amintesc aici cele mai importante trei avantaje: cunoștințe, plajă, stagiul plătit. Tind să cred că aici am atins punctul sensibil al studentului: noi vrem să învățăm, dar să ne și distrăm și să nu le mai cerem bani părinților. Rețeta este simplă: ERASMUS+.

Bineînțeles, stagiul, pentru mine, s-a dovedit a fi un propulsor în cariera mea de cercetător. Aici mi-am deschis orizontul, m-am îndrăgostit de Franța și mi-am consolidat dorința de a continua drumul spre acel UNDEVA. Astfel că acum, scriu aceste rânduri din micul meu balcon, chiar în Brest.

Îndrăgind echipa de cercetare de la ENSTA Bretagne (*École nationale supérieure de techniques avancées Bretagne*), universitatea care m-a găzduit pe parcursul stagiului meu, am decis să îmi depun candidatura pentru o teză de doctorat. Și pentru că dorința mea s-a făcut văzută cu persuasiune, am fost acceptată ca și candidat pentru subiectul: “*Modelizarea simplificată a asamblajelor lipite pentru caracterizarea mecanică a adezivilor, a interfețelor adeziv-substrat și analiza îmbătrânirii acestora*”. Acest subiect, a atras finanțarea a două instituții importante, în speță, DGA (*Direction générale de l'Armement*) și Thalès DMS. Astfel, mă aflu astăzi la Brest, și mă avânt în această aventură a cercetării în domeniul asamblărilor lipite, ca doctorand.

Nu în ultimul rând, țin să mulțumesc îndrumătorului meu de stagiul, Claudiu Bădulescu, și directorului meu de teză, Phillip Le Grogneq, pentru că au avut încredere în mine și mi-au oferit șansa să mă alătur echipei, și bineînțeles, dumneavoastră, grupului UPIT fără de care acest UNDEVA nu ar fi fost posibil.